

Nr 872

Av herr Nordstrandh, i anledning av Kungl. Maj:ts proposition nr 4, angående reformerad lärarutbildning.

(Lika lydande med motion nr 703 i Första kammaren)

I propositionen nr 4/1967 angående reformerad lärarutbildning framhåller departementschefen (s. 141), att det finns ett inte obetydligt antal personer som saknar lärarutbildning men som under många år på ett förtjänstfullt sätt verkat i grundskolan som klasslärare på heltid. I åtskilliga fall är det, understryker departementschefen, fråga om personer som skulle vara ett värdefullt tillskott till den permanenta lärarkåren, om de erhöll lärarutbildning. Deras långa lärarerfarenhet bör till en betydande del kompensera vad som brister i fråga om utbildning. Det förefaller sålunda, menar departementschefen, motiverat att undersöka om inte en kortare lärarutbildning än vad som normalt fordras kunde anordnas för ifrågavarande personer, vilket skulle leda till att de erhöll behörighet.

Spörsmålet, som är av stor vikt för skolväsendet, aktualiserades senast bl. a. genom uttalande av 1966 års riksdag (SU 42, rskr. 125). Därvid underströks, att ifrågavarande utbildning måste ses i samband med lärarutbildningen i dess helhet och att den inte får skapa genvägar till läraryrket.

Vad departementschefen nu uttalar hälsas med tillfredsställelse, även om man skulle ha önskat en precisering av vad som avses med »en kortare lärarutbildning än vad som normalt fordras». Det må medges, att lång lärartjänstgöring med allt vad en sådan ger av erfarenhet i gynnsammaste fall delvis kan kompensera pedagogisk-metodisk skolning. Mera tveivelaktigt är dock, om den ämne-teoretiska utbildningen regelmässigt kan ersättas av erfarenhet och eventuella rena självstudier. Under alla förhållanden torde det icke vara tillrådligt att avsevärt förkorta denna utbildning av i grundskolan tjänstgörande klasslärare som saknar lärarutbildning, om man inte vill åstadkomma en kategoriklyvning.

Under hänvisning till vad som ovan anförts hemställes,

att riksdagen måtte uttala att den utbildning av de personer, som saknar lärarutbildning men under många år på ett förtjänstfullt sätt verkat som klasslärare på heltid, icke avsevärt förkortas utan i det stora hela blir likvärdig med den reguljära utbildningen.

Stockholm den 9 februari 1967

Ove Nordstrandh (h)